

tvister efter lov om juridisk rådgivning. Visse tvister vil, som reglerne er i dag, ikke falde ind under Forbrugerklagenævnets kompetence, men vil skulle indbringes for domstolene. Indbringelse for domstolene vil medføre, at omkostningerne ved at få løst en sag vil være større, end hvis sagen kan behandles af et klagenævn. Nogle sager vil måske af den grund blive opgivet.

Arbejdsgruppen er af den opfattelse, at der ikke på nuværende tidspunkt er grundlag for at oprette et særligt klagenævn vedrørende juridisk rådgivning, idet det endnu er uvist, hvor stort et marked der vil udvikle sig vedrørende juridisk rådgivning, ligesom det også er behæftet med betydelig usikkerhed, hvor mange klagesager der må forventes.

Arbejdsgruppen har derimod fundet, at det ud fra forbrugerbeskyttelseshensyn vil være hensigtsmæssigt, at Forbrugerklagenævnets kompetence udvides til også at omfatte juridisk rådgivning. En sådan klageadgang til Forbrugerklagenævnet vil efter arbejdsgruppens vurdering indebære en tilstrækkelig forbrugerbeskyttelse. Der består fortsat mulighed for eventuelt senere at etablere et særligt klagenævn, såfremt der måtte vise sig et konkret behov herfor.

4. Justitsministeriets overvejelser

4.1. Indledning

4.1.1. Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens forslag om at ophæve vinkelskriverlovens forbud imod markedsføring af juridisk rådgivningsvirksomhed.

Markedsføringsforbuddet indebærer, at andre rådgivergrupper end de rådgivere, som er undtaget fra loven, begrænses i adgangen til at drive erhvervs mæssig virksomhed med juridisk rådgivning. Forbuddet skaber således en adgangsbarriere til markedet for juridiske rådgivningsydelse og fører til, at der kun i begrænset omfang er konkurrence mellem forskellige former for juridiske rådgivningsydelse, f.eks. mellem advokater og andre juridiske rådgivere.

En konkurrencebegrænsende ordning af denne karakter bør efter Justitsministeriets opfattelse kun opretholdes, hvis den kan begrundes i tungtvejende hensyn, som ikke kan tilgodeses på en mindre konkurrencebegrænsende måde.

Vinkelskriverlovens markedsføringsforbud er oprindeligt begrundet i et hensyn til at beskytte aftagerne af juridisk rådgivning imod ukvalificeret bistand.

Siden vinkelskriverlovens indførelse er udviklingen gået i retning af, at flere former for virksomhed er blevet undtaget fra lovens forbud mod markedsføring

af juridisk rådgivning. Således er det ved bekendtgørelser udstedt i medfør af vinkelskriverlovens § 2, stk. 2, bestemt, at en række virksomheder på nærmere angivne områder er undtaget fra vinkelskriverlovens forbud mod markedsføring af juridisk rådgivning. Der henvises herved til afsnit 2.2.

Endvidere har der i de senere år været en betydelig vækst i rådgivningsbranchen, og der har herunder udviklet sig nye former for rådgivningsvirksomhed, hvori juridisk rådgivning indgår i større eller mindre omfang.

I lyset af denne samfundsudvikling er det Justitsministeriets opfattelse, at de hensyn, som markedsføringsforbuddet bygger på, ikke længere er så tungtvejende, at de kan begrunde en opretholdelse af forbuddet i sin nuværende form.

Med dette lovforslag ophæves markedsføringsforbuddet, men samtidig foreslås indført regler om god skik for juridisk rådgivning, og Forbrugerombudsmanden tillægges beføjelse til at føre tilsyn med overholdelsen af disse regler. Den foreslåede ordning er efter Justitsministeriets opfattelse udtryk for en hensigtsmæssig balance imellem på den ene side hensynet til at sikre navnlig forbrugerne den nødvendige beskyttelse, og på den anden side de konkurrencemæssige hensyn.

4.1.2. Som anført i afsnit 2.2. indeholder vinkelskriverloven – ud over markedsføringsforbuddet – endvidere en bestemmelse om, at detektivbureauer og ægteskabsbureauer ikke må anvende betegnelser, der er egnet til at give almenheden eller virksomheden ubekendte personer det indtryk, at virksomheden eller dens udøvere under nogen form har opnået godkendelse af det offentlige eller står under offentligt tilsyn.

Desuden indeholder loven en bestemmelse om, at en person under nærmere angivne omstændigheder kan frakendes adgangen til at drive eller deltage i virksomhed af den i lovens § 1 omhandlede art, dvs. virksomhed med juridisk rådgivning eller anden juridisk bistand, herunder repræsentation af arvinger og bistand i navnesager, virksomhed med udforskning af private livsforhold mv. (detektivbureauer) eller virksomhed som mellemmand mellem personer, der ønsker at indgå ægteskab (ægteskabsbureauer).

Endelig er der i loven en bestemmelse om, at politiet kan udøve visse kontrolforanstaltninger til sikring af, at loven overholdes.

Anvendelse af urigtige eller vildledende betegnelser om offentlig godkendelse eller tilsyn vil være omfattet af markedsføringslovens § 2. Efter denne bestemmelse må der ikke anvendes urigtige, vildledende